

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HERDENKING VAN DE KRUISDOOD VAN ONZE HEER

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
Goede Vrijdag, 14 april 2017, 20u

Jes. 52, 13 – 53, 12 / Hebr. 4, 14-16 ; 5, 7-9 / Job. 18, 1 – 19, 42

Broeders en zusters,

We hebben zojuist het Passieverhaal beluisterd volgens de evangelist Johannes. Zodra Jezus gestorven is, herinnert de evangelist aan een Schriftwoord dat zegt: *'Zij zullen opkijken naar Hem die zij hebben doorstoken'* (Joh. 19,37). Het is een verwijzing naar Mozes die een slang omhoog hief in de woestijn; wie opkeek naar die slang zou gered worden. Vandaag is Jezus opgeheven aan het kruis, zoals de slang in de woestijn. Wat zullen wij doen? Zullen wij *'opkijken naar Hem die ze hebben doorstoken'*? We hebben de keuze. We kunnen weggijken van het kruis. We kunnen neerkijken op het kruis. Of we kunnen opkijken naar het kruis.

Misschien willen we *'wegkijken van Hem die ze hebben doorstoken'*. Daar zou zelfs reden toe zijn. Als wij iets zien wat te wreed of te pijnlijk is, wenden we spontaan de ogen af. We kijken liever een andere richting uit. Bij een gruwelijke geweldscene in een film. Of wanneer we bloed zien. Of wanneer iemand met een fysiek letsel of een lichamelijke handicap voor ons staat. Wegkijken is een manier om de confrontatie te ontwijken en om onszelf te beschermen. De dood van Jezus is te wreed om naar te kijken. Zoveel lijden had Hij geenszins verdiend. De schuldeloze moet boeten voor de schuldigen. De rechtvaardige moet sterven voor de onrechtvaardigen. Bovendien weten we ons verwant aan de mensen die Jezus veroordeelden en aan het kruis sloegen. Het waren onze zonden die Hij droeg en onze straf die Hij onderging, zoals de profeet Jesaja zegt. De dwaasheid die Jezus aan het kruis slaat, is niet om aan te zien. Wegkijken van het kwaad en van de ellende die mensen ondergaan: we doen het zo vaak. Helaas. Mensen hangen aan een kruis, terwijl de wereld de andere kant opkijkt.

We kunnen ook *'neerkijken op Hem die ze hebben doorstoken'*. Neerkijken op Jezus aan het kruis: dat deden de meesten van de omstanders. Jezus had verloren. Hij was sterk begonnen, met grote wonderen en vele aanhangers, maar nu hing Hij daar: veroordeeld en verlaten. Hij had gekozen voor de weg van de barmhartigheid en de geweldloosheid. Hij had het opgenomen voor kansarme en gebroken mensen. Maar daarmee kom je niet ver, toch niet in deze wereld. De man van de zachte waarden had het niet gehaald. De wereld is op dat punt niet veel veranderd. Wie wil scoren, vandaag zoals gisteren, moet een stoere borst opzetten en heeft harde taal nodig. Hij kan beter zijn tanden laten zien dan zijn hart.

Neerkijken op wie een kruis dragen omwille van Jezus of zoals Hem: het is de natuurlijke gang van de wereld. Hoeveel mensen aan de rand zitten niet geprangd met dat gevoel: dat de sterken vanuit de hoogte op hen neerkijken, als waren zij een waardeloze rest?

Met de lezingen en het gebed van Goede Vrijdag willen we *'opkijken naar Hem die ze hebben doorstoken'*. Opkijken: omdat we ons klein voelen tegenover de liefde waarmee Jezus ons heeft bemind en het offer dat Hij voor ons heeft volbracht. Het kruis wijst naar omhoog: naar de Vader die ons zijn Zoon heeft geschonken, om alles met zich te verzoenen, in de hemel en op aarde. Opkijken: omdat we van Jezus redding verwachten en nieuw leven. Uit de doorboorde zijde van Jezus vloeiden bloed en water, schrijft Johannes. Van hoog op het kruis stroomt nog steeds een bron van leven naar beneden, in vele kleine rivieren, zoals water uit de rots. Opkijken: omdat Jezus vanop het kruis allen rechttrekt die naar Hem opzien. Opkijken en opstaan: het gaat samen. Je kunt niet opkijken met een gekromde rug of een gebogen lichaam. Opkijken is een eerste teken van kracht en genezing. Wie opziet naar het kruis, begint al recht te komen.

Broeders en zusters, Goede Vrijdag gaat over het Kruis van Jezus. We zullen dat kruis binnen enkele ogenblikken plechtig naar voren dragen. Allen zullen we de kans hebben om tot bij het kruis te komen en het te vereren. Wat zullen we doen: wegstijgen, neerkijken of opkijken? Of een beetje van alle drie?

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen